

Casus Wetenschappelijke Integriteit

2023

Onvolledige bronvermelding, (ideeën)plagiaat, misleidende communicatie en niet voldoen aan ethische toetsing - ongegrond

Universiteit Utrecht

1 Advies van de Commissie Wetenschappelijke Integriteit Universiteit Utrecht

Advies van de Commissie Wetenschappelijke Integriteit Universiteit Utrecht (hierna: “commissie”) betreffende de klacht van [naam] (hierna: “klager”) over vermeende schending van de wetenschappelijke integriteit door [naam] (hierna: “beklaagde”).

De klacht heeft betrekking op het boek van beklagde '[titel]' (hierna: “de Publicatie”), gepubliceerd in [jaartal]. De commissie onderscheidt de volgende vier klachtonderdelen in de klacht, zoals deze is geformuleerd door klager in de e-mail van 3 februari 2023:

- 1) vermoeden van wetenschappelijk (ideeën)plagiaat door het zonder adequate verwijzingen hanteren van dezelfde methode van onderzoek die eerder is toegepast door anderen en ook door klager et al. in het onderzoeksrapport '[titel]' (hierna: “het Onderzoeksrapport”) dat in [jaartal] door [naam organisatie] is gepubliceerd, en door de onderzoeksmethode en de bevindingen ten onrechte als nieuw te presenteren;
- 2) onvolledige en versimpelde vermelding van het Onderzoeksrapport van klager et al. in de Publicatie (verwijzing op pag. [nummer]), waardoor het de lezer — in de ogen van klager — niet duidelijk is dat het soortgelijk onderzoek naar dezelfde thema's onder dezelfde doelgroep betreft (te weten [aanduiding doelgroep], hierna: “de Doelgroep”);
- 3) de volgens klager onterechte claim in de communicatie over de Publicatie dat beklagde de eerste zou zijn met dit onderzoek naar deze specifieke Doelgroep;
- 4) het mogelijk niet voldoen aan de voorwaarden voor ethische toetsing die voor dergelijk onderzoek gelden.

De commissie die deze klacht heeft beoordeeld, bestaat uit:

- [naam], voorzitter
- [naam]
- [naam]

De commissie werd ondersteund door [naam] en [naam] van de afdeling Juridische Zaken van de Universiteit Utrecht.

De klacht is behandeld met toepassing van de Klachtenregeling Wetenschappelijke Integriteit Universiteit Utrecht 2019 (hierna: “Klachtenregeling”). Het inhoudelijk toetsingskader wordt gevormd door de normen zoals vastgelegd in de Nederlandse gedragscode wetenschappelijke integriteit 2018 (hierna: “NGWI 2018”).

Procedure

Op 3 februari 2023 heeft klager per e-mail een formele klacht ingediend, gericht aan het secretariaat van de afdeling Juridische Zaken, over een vermeende schending van de wetenschappelijke integriteit door de beklagde.

Het College van Bestuur heeft op 7 februari 2023 de commissie verzocht de klacht in behandeling te nemen met toepassing van de Klachtenregeling.

Op 16 februari 2023 heeft de commissie de ontvankelijkheid van de klacht beoordeeld.

Op 17 februari 2023 heeft de klager een ontvangstbevestiging ontvangen en zijn klager en beklagde per mail geïnformeerd over de ontvankelijkheid van de klacht en de procedure. Beklaagde is gevraagd om een schriftelijke reactie en documenten ter onderbouwing daarvan.

Op 13 maart 2023 heeft de commissie het verweer van beklagde ontvangen, dat aan klager is toegezonden. Klager is in de gelegenheid gesteld om schriftelijk te reageren op het verweer, maar heeft daar geen gebruik van gemaakt, zodat ook geen aanleiding bestond om beklagde om een tweede schriftelijke reactie te vragen.

Op 25 mei 2023 heeft de commissie een hoorzitting gehouden, waarvan een concept-verslag is toegestuurd aan klager en beklagde voor eventuele correctie van feitelijke onjuistheden. De commissie heeft het verslag vervolgens definitief vastgesteld en toegezonden aan klager en beklagde.

Na de hoorzitting heeft klager per mail een aanvullende reactie gegeven, waarop beklagde eveneens per mail heeft gereageerd. De commissie heeft het onderzoek vervolgens afgesloten.

De klacht

In de schriftelijke stukken en tijdens de hoorzitting is door klager — kort samengevat — het volgende naar voren gebracht.

Klager is van mening dat beklagde zich mogelijk schuldig heeft gemaakt aan schending van de wetenschappelijke integriteit. Volgens klager is (mogelijk) sprake van procedurele onzorgvuldigheden, waaronder onvolledige bronvermelding en/of wetenschappelijk plagiaat en/of misleiding van het publiek. Ter onderbouwing hiervan voert klager in de klacht zes punten aan, die kunnen worden samengevat in de volgende vier klachtonderdelen:

I. Klager heeft de indruk dat beklagde in de Publicatie onvoldoende rekenschap heeft gegeven van eerder uitgevoerd, volgens klager vrijwel identiek onderzoek, dat in [jaartal] gepubliceerd is in het Onderzoeksrapport van klager et al., terwijl beklagde bekend was met het Onderzoeksrapport, omdat klager dit zelf in november [jaartal] aan beklagde heeft toegestuurd. Volgens klager zijn de gekozen theoretische invalshoek, specifieke methoden van onderzoek en enkele conclusies in het onderzoek van beklagde niet nieuw, maar komen deze geheel of gedeeltelijk overeen met het Onderzoeksrapport — of bouwen daarop voort — en vermeldt beklagde dit niet of onvoldoende. Klager voelt zich daardoor als onderzoeker en auteur tekort gedaan. Ook stelt klager dat beklagde ten onrechte geen of onvoldoende melding maakt van eerder verschenen wetenschappelijke literatuur van diverse andere auteurs over dezelfde of soortgelijke invalshoeken, thema's en methoden van onderzoek (w.o. [aanduiding thema's en methoden van onderzoek]). Door het achterwege laten van adequate verwijzingen doet beklagde het volgens klager ten onrechte voorkomen dat de in de Publicatie gekozen invalshoeken en methoden van onderzoek nieuw zijn en dat is misleidend.

II. Klager meent dat de enkele verwijzing naar het Onderzoeksrapport die wel in de Publicatie is opgenomen (pag. [nummer]), een onvolledige en versimpelde weergave betreft. Volgens klager lijkt beklagde in die beschrijving (“[citaat]”) bewust achterwege te laten dat het onderzoek betrekking had op een onderzoeksgroep die identiek was aan de Doelgroep in de Publicatie van beklagde. Volgens klager is dit een verkeerde weergave die geen recht doet aan het Onderzoeksrapport en die de lezer op het verkeerde been zet over de inhoud daarvan. De vermelding van de volledige titel van het

Onderzoeksrapport in de voetnoot bij de vermelding op pag. [nummer], waarin de onderzoeksgroep is benoemd, is in de ogen van klager onvoldoende om dit misverstand te voorkomen. Klager meent voorts dat het op zijn plaats was geweest om het Onderzoeksrapport ook in andere onderdelen van de Publicatie expliciet te noemen, bijvoorbeeld bij de conclusies.

III. Volgens klager heeft beklaagde in de communicatie over de Publicatie ten onrechte beweerd de eerste te zijn die een dergelijk onderzoek heeft uitgevoerd. Klager geeft aan dat beklaagde bij de media-promotie van de Publicatie in diverse schriftelijke en/of digitale media in [jaartal], heeft beweerd ‘als eerste (wetenschapper)’ interviews te hebben afgenomen bij de specifieke Doelgroep en als eerste oog te hebben gehad voor hun [soort] opvattingen, terwijl klager et al. dit al eerder hebben gedaan.

IV. Klager meent dat beklaagde bij de weergave van de interviews met de Doelgroep in de Publicatie onvoldoende zorg heeft gedragen voor de bescherming van de identiteit van de betrokkenen en dat beklaagde niet aan dezelfde strenge eisen voor ethische toetsing voldoet als klagers et al. in hun Onderzoeksrapport. Volgens klager heeft beklaagde hier niet aan voldaan doordat de combinatie van informatie in de Publicatie van beklaagde herleidbaar is naar individuen. Volgens klager is de mate van pseudonimisering die beklaagde hanteert in de Publicatie niet voldoende.

Het verweer

Beklaagde heeft zowel schriftelijk als tijdens de hoorzitting verweer gevoerd en heeft — kort samengevat — als volgt op de klacht gereageerd.

Beklaagde meent dat in de Publicatie en bij de totstandkoming daarvan geen inbreuk is gemaakt op de wetenschappelijke integriteit en dat is voldaan aan de normen die gelden voor goed wetenschappelijk onderzoek.

Ten aanzien van klachtonderdeel I voert beklaagde aan al jarenlang op basis van levensverhalen en interviews onderzoek te doen naar [aanduiding groep], en vanaf 2004 meer specifiek naar de Doelgroep. Beklaagde verwijst hierbij onder meer naar eerdere publicaties, o.a. in [jaartallen] en naar voorbeelden van collegeslides van beklaagde. Beklaagde stelt zich al langere tijd bezig te hebben gehouden met het vakgebied van de [aanduiding]. Beklaagde verwijst naar de onderdelen in de Publicatie waarin volgens beklaagde duidelijk en naar eer en geweten wordt uitgelegd hoe de Publicatie zich verhoudt tot eerder belangrijk onderzoek in dit vakgebied. Volgens beklaagde is het wetenschappelijk gezien niet noodzakelijk, niet gebruikelijk en — gelet op de omvang van de literatuur op dit gebied — praktisch ook niet haalbaar om alle bestaande eerdere onderzoeken te citeren die soortgelijke of verwante invalshoeken, thema’s en onderzoeksmethoden behandelen of raakvlakken daarmee hebben.

Beklaagde erkent het Onderzoeksrapport van klager et al. in november [jaartal] te hebben ontvangen. In de Publicatie is ook verwezen naar het Onderzoeksrapport, beklaagde heeft er een hele alinea aan gewijd op pag. [nummer], voorzien van een voetnoot. Beklaagde wijst erop dat het voorstel voor het onderzoek dat ten grondslag ligt aan de Publicatie al in juni [jaartal] was goedgekeurd, voordat beklaagde weet had van het Onderzoeksrapport, en dat beklaagde in de aanloop naar het onderzoeksvoorstel al colleges en publieke lezingen heeft gegeven over het thema van de Publicatie en ook de eerste contacten had gelegd voor de interviews. Beklaagde benadrukt voorts dat de meerwaarde en het vernieuwende van de Publicatie erin bestaan dat beklaagde dieper ingaat op het [soort] aspect en het narratief van [aanduiding] introduceert en daarmee een stap verder gaat dan bestaande literatuur, waaronder ook het Onderzoeksrapport.

Ten aanzien van klachtonderdeel II stelt beklaagde dat de wijze waarop op pag. [nummer] van de Publicatie wordt gerefereerd aan het Onderzoeksrapport van klager et al., correct is en ook passend op die plaats. Volgens beklaagde wordt in het betreffende hoofdstuk uitgelegd hoe in de Publicatie de stap

wordt gemaakt naar het begrip [naam begrip]. Het Onderzoeksrapport van klager et al. was daarbij relevant omdat dit tot dan toe het enige rapport was in Nederland waarin ingegaan wordt op de relatie tussen het hebben van een [kenmerk] en het [naam proces] van jongeren. Dat aspect was voor de argumentatie in dat hoofdstuk van belang en om die reden is dat aspect op deze manier in de tekst geformuleerd, waarbij beklagde zegt te hebben aangesloten bij de formulering “[citaat]” die in het Onderzoeksrapport zelf wordt gebruikt. Over de doelgroep van het Onderzoeksrapport kan volgens beklagde door deze formulering geen misverstand ontstaan, gelet op het thema en het onderwerp van de hele Publicatie van beklagde.

Ten aanzien van klachtonderdeel III beargumenteert beklagde nooit te hebben geclaimd de eerste wetenschapper te zijn die deze Doelgroep heeft geïnterviewd over deze thema's. Beklaagde geeft in media-uitingen juist aan dat dit een trend is en stelt dat ook in de Publicatie zelf wordt gerefereerd aan het werk van diverse wetenschappers die deze specifieke Doelgroep hebben gesproken. Beklaagde stelt wel de eerste te zijn die de Doelgroep uitgebreid heeft bevraagd over wat zij “[citaat]”, over de verhalen die zij zelf over [aanduiding] vertellen, hun [soort] ideeën, hun praktijken en de [aspecten] die zij daarbij gebruiken. Dit is volgens beklagde de meerwaarde van het onderzoek en dit wordt door recensenten van de Publicatie ook als vernieuwend gezien. Beklaagde staat daarom achter de wijze waarop de Publicatie in de media onder de aandacht is gebracht.

Ten aanzien van klachtonderdeel IV voert beklagde aan zich aan de gangbare normen en aan de gedragscode voor wetenschappelijk onderzoek te hebben gehouden. Beklaagde stelt de betrokken geïnterviewden uitgebreid te hebben geïnformeerd over de teksten, zoals die letterlijk in de Publicatie zouden verschijnen en daarvoor uitdrukkelijk toestemming te hebben gevraagd en verkregen. Om de privacy van de groep te waarborgen heeft beklagde alle herleidbare data gepseudonimiseerd. Beklaagde verwijst in dit verband naar de beschrijving in hoofdstuk [nummer] van de Publicatie. Ten tijde van het onderzoek was bij de betrokken faculteit nog geen ethische toetsingscommissie ingesteld. Gelet op de gevoeligheid van het onderwerp heeft beklagde met terugwerkende kracht, in [jaartal], om een ethische beoordeling gevraagd. De ethische toetsingscommissie oordeelde dat beklagde volgens de gangbare normen en gedragscode van de [aanduiding vakgebied] heeft gewerkt. Volgens beklagde is hiermee voldaan aan de normen voor ethische toetsing.

Toetsingskader

De NGWI 2018 kent vijf principes: Eerlijkheid, Zorgvuldigheid, Transparantie, Onafhankelijkheid en Verantwoordelijkheid (hoofdstuk 2). Deze principes zijn geconcretiseerd in de in hoofdstuk 3 neergelegde normen voor een goede onderzoekspraktijk. Jurisprudentie vanuit het Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit (LOWI) geeft aan dat klachten getoetst dienen te worden aan de concrete normen.

In paragraaf 5.2 worden aan de instellingsbesturen en de in paragraaf 5.4, onder 1, bedoelde commissies en functionarissen richtlijnen gegeven voor de bepaling in concrete gevallen van de ernst van het niet-naleven van deze normen, inclusief de daarbij te hanteren wegingscriteria:

In ernstige gevallen leidt niet-naleven van één of meer normen tot schending van de wetenschappelijke integriteit. De duidelijkste voorbeelden van schending van de wetenschappelijke integriteit zijn: fabriceren, vervalsen of plagiaat.

Fabriceren is het verzinnen van data of onderzoeksresultaten en er verslag van doen alsof ze echt zijn (norm 19 uit hoofdstuk 3).

Vervalsen is het manipuleren van onderzoeksmateriaal, apparatuur of processen om datagegevens of onderzoeksresultaten zonder rechtvaardiging te wijzigen, achter te houden of te verwijderen (norm 21).

Plagiaat is het gebruik zonder passende erkenning van ideeën, werkwijzen, resultaten of teksten van een ander (normen 34, 40). In sommige gevallen echter is plagiaat van zo geringe omvang en betekenis dat de kwalificatie 'schending van de wetenschappelijke integriteit' te zwaar is.

Als de volgende normen niet worden nageleefd, hangt het van de uitkomst van de weging met behulp van de wegingscriteria af of de kwalificatie 'schending van de wetenschappelijke integriteit' op haar plaats is dan wel een minder zware kwalificatie:

- ontwerp: normen 7, 8 en 14
- uitvoering: normen 18, 22 en 23
- verslaglegging: normen 30, 36, 38, 42, 44 en 45
- beoordeling en peer review: normen 47 en 49
- communicatie: norm 53 en 55
- algemene normen: 57, 58 en 60.

Bij niet-naleven van een andere norm zal in het licht van de wegingscriteria voor de kwalificatie 'schending van wetenschappelijke integriteit' slechts bij uitzondering aanleiding zijn.

Discussies over wetenschappelijke verschillen van opinie en inzicht horen volgens vaste jurisprudentie van het LOWI thuis in het wetenschappelijk debat en vallen niet onder de reikwijdte van de Klachtenregeling en de NGWI 2018.

Overwegingen en conclusies

Op basis van alle informatie die de commissie heeft verkregen, overweegt zij het volgende.

De commissie stelt vast dat de onderhavige klacht betrekking heeft op de volgende normen in de NGWI 2018: norm 13 ("Zorg dat de vereiste toestemmingen worden verkregen en dat voor zover nodig ethische toetsing plaatsvindt"), norm 26 ("Houd rekening met de belangen van (proef)personen"), norm 34 ("Presenteer op zorgvuldige wijze bronnen, data en argumenten") en norm 40 ("Doe bij het overnemen van ideeën, procedures, resultaten en tekst recht aan het betrokken wetenschappelijk werk van anderen en verwijs zorgvuldig naar de bron").

De commissie bespreekt hierna als eerste het klachtonderdeel I, aangezien dit naar het oordeel van de commissie de meest verstrekkende klacht betreft. Dit klachtonderdeel klaagt over mogelijk wetenschappelijk (ideeën)plagiaat door beklaagde, zoals bedoeld in norm 40.

De commissie overweegt ten aanzien van dit klachtonderdeel dat klager onvoldoende concrete aanwijzingen voor ideeënplagiaat naar voren heeft gebracht. In de klacht wordt gesuggereerd dat overlap bestaat tussen de Publicatie van beklaagde en het Onderzoeksrapport van klager et al. Het feit dat er parallellen zijn tussen beide onderzoeken is naar het oordeel van de commissie op zichzelf echter onvoldoende bewijs voor plagiaat. De stukken en hetgeen tijdens de hoorzitting naar voren is gebracht over de tijdlijn en het onderwerp van beide onderzoeken, geven de commissie geen aanleiding om aan te nemen dat beklaagde het gedachtegoed van klager et al. heeft overgenomen in de Publicatie of dat beklaagde door het Onderzoeksrapport op het idee is gebracht voor dit onderzoek. Beklaagde heeft aannemelijk gemaakt al voor het verschijnen van het Onderzoeksrapport een start te hebben gemaakt met het onderzoeksthema en daarover onder meer colleges en lezingen te hebben gegeven. De commissie stelt voorts vast dat in de Publicatie van beklaagde op pag. [nummer] een expliciete verwijzing is opgenomen naar het Onderzoeksrapport van klager et al., zodat wel degelijk sprake is van bronvermelding.

Met betrekking tot de klacht dat er eerdere wetenschappelijke literatuur bestaat van diverse andere auteurs over soortgelijke thema's en methoden van onderzoek die niet in de Publicatie van beklaagde worden genoemd, overweegt de commissie dat klager niet heeft aangetoond of aannemelijk heeft

gemaakt dat er een noodzaak bestond om in de Publicatie te verwijzen naar de bedoelde wetenschappelijke literatuur. Er is bijvoorbeeld niet nader onderbouwd dat ten onrechte een eenzijdig beeld is geschetst of dat sprake zou zijn van *cherry picking*. De commissie stelt vast dat er immers geen algemene verplichting bestaat om in een wetenschappelijke publicatie alle eerdere onderzoeken te noemen waarin een vergelijkbare methode is toegepast. Beklaagde heeft bovendien gemotiveerd aangegeven dat in de Publicatie is verwezen naar de voor de specifieke onderzoeksvraag relevante wetenschappelijke literatuur binnen het desbetreffende vakgebied. Beklaagde heeft daarbij beargumenteerd zich te hebben gespiegeld aan belangrijke eerdere onderzoeken over de in de Publicatie behandelde aspecten en dat het Onderzoeksrapport van klager et al. voor de Publicatie alleen specifiek van belang was in verband met de daarin beschreven relatie tussen het hebben van een [kenmerk] en het [naam proces] van jongeren. In hetgeen klager naar voren heeft gebracht ziet de commissie onvoldoende redenen om aan te nemen dat beklagde het Onderzoeksrapport van klager et al. ook op andere plaatsen in de Publicatie had moeten vermelden of dat ten onrechte teksten of ideeën van klager — of van anderen — zijn overgenomen zonder deugdelijke bronvermelding. De commissie is dan ook van oordeel dat dit klachtonderdeel ongegrond is.

De commissie stelt vast dat klachtonderdeel II over de onvolledige en versimpelde weergave van het Onderzoeksrapport van klager et al. op pag. [nummer] van de Publicatie ziet op norm 34 van de NGWI 2018. Het is de commissie niet duidelijk geworden waarom Klager precies ontevreden is met de wijze waarop het Onderzoeksrapport is geciteerd. De commissie constateert dat in de vermelding geen feitelijke onjuistheden staan en dat de titel van het Onderzoeksrapport in de bijbehorende voetnoot ook volledig en correct is weergegeven, zodat het onderwerp en de Doelgroep van het Onderzoeksrapport voor de lezer duidelijk is en dit onderzoek vindbaar is. Beklaagde heeft daarnaast naar het oordeel van de commissie overtuigend beargumenteerd dat de wijze waarop het Onderzoeksrapport is genoemd, passend is binnen de context van dat hoofdstuk, waarbij de nadruk lag op de relatie tussen het hebben van een [kenmerk] en het [naam proces] van jongeren. Beklaagde heeft voorts aangegeven dat het Onderzoeksrapport niet is genoemd bij de conclusies of op andere plaatsen in de Publicatie omdat in het Onderzoeksrapport voor het overige geen andere inzichten naar voren zijn gebracht die raken aan de specifieke onderzoeksvraag van de Publicatie en die niet ook al in andere literatuur aan de orde zijn geweest. Dit is door klager niet bestreden. Gelet op het voorgaande stelt de commissie vast dat beklagde een correcte en begrijpelijke verwijzing naar het Onderzoeksrapport heeft opgenomen in de Publicatie — op een, gezien de inhoud en het doel, relevante plaats. Het is de commissie niet gebleken dat beklagde bewust een verkeerd beeld heeft geschetst van de inhoud van het Onderzoeksrapport. De commissie is van oordeel dat dit klachtonderdeel ongegrond is.

De commissie stelt vast dat klachtonderdeel III niet direct betrekking heeft op een specifieke gedragsnorm in de NGWI 2018. Wel kan dit worden geschaard onder het algemene principe dat een onderzoeker eerlijk en naar waarheid communiceert over het onderzoek. De commissie ziet in hetgeen door klager en beklagde naar voren is gebracht geen aanleiding om aan te nemen dat beklagde in strijd met dit algemene principe heeft gehandeld. Beklaagde heeft een genuanceerde uitleg gegeven over de meerwaarde en de vernieuwende elementen van het onderzoek dat in de Publicatie is beschreven. Dit is door klager niet weersproken. Beklaagde heeft toegelicht dat deze vernieuwende aspecten van het onderzoek rechtvaardigen dat in media-uitingen is aangegeven dat beklagde hiermee de eerste was. De commissie vindt deze uitleg begrijpelijk en oordeelt dat dit klachtonderdeel ongegrond is. Wel vraagt de commissie zich af of de door beklagde geschetste nuance duidelijk genoeg is voor het bredere publiek waarvoor de Publicatie is geschreven. De commissie constateert dat het in zijn algemeenheid blijvende aandacht verdient om zorgvuldig te communiceren over onderzoek en om zich met name goed te blijven realiseren hoe onderzoeksresultaten en het belang ervan (in interviews, in teksten op de boekflap en in mediapresentaties) door het publiek kunnen worden geïnterpreteerd.

De commissie stelt vast dat klachtonderdeel IV betrekking heeft op de normen 13 en 26 van de NGWI 2018, die zien op de bescherming van (proef)personen. De commissie constateert dat beklagde tijdens de hoorzitting overtuigend met voorbeelden heeft aangetoond dat er op een goede manier is omgegaan met de ethische toetsing en met het vereiste informed consent voor deelname aan het onderzoek en de weergave daarvan in de Publicatie. Dit is naar het oordeel van de commissie gedaan op een manier die verwacht mag worden bij dit soort onderzoek. De commissie is daarom van oordeel dat dit klachtonderdeel ongegrond is.

Alles overziende is de commissie van oordeel dat beklagde niet heeft gehandeld in strijd met de normen van de NGWI 2018 en dat de klacht over schending van de wetenschappelijke integriteit door beklagde dan ook in zijn geheel ONGEGROND is.

Dit advies is uitgebracht op 23 augustus 2023.

2 **Aanvankelijk oordeel van 14 september 2023 van het College van Bestuur van de Universiteit Utrecht**

Aanvankelijk oordeel

van het College van Bestuur van de Universiteit Utrecht, als bedoeld in artikel 5 van de Klachtenregeling Wetenschappelijke Integriteit Universiteit Utrecht 2019, betreffende de klacht van [naam] (klager) d.d. 3 februari 2023 over een vermeende schending van de wetenschappelijke integriteit door [naam] (beklaagde).

Advies Commissie Wetenschappelijke Integriteit (CWI)

De Commissie Wetenschappelijke Integriteit heeft op 23 augustus 2023 advies aan ons uitgebracht over de klacht. Het advies is bij dit aanvankelijk oordeel gevoegd en maakt daarvan integraal onderdeel uit.

Overwegingen

Naar het oordeel van het College van Bestuur heeft de CWI de klacht op zorgvuldige wijze behandeld en is zij op grond van deugdelijke argumenten tot haar advies gekomen. Het College van Bestuur kan zich vinden in de overwegingen van de CWI en neemt deze over.

Aanvankelijk oordeel

Met inachtneming van het advies van de CWI komt het College van Bestuur tot het volgende aanvankelijk oordeel:

- de klacht over schending van de wetenschappelijke integriteit door beklagde in is zijn geheel ONGEGROND.

3 Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit (LOWI)

Het LOWI heeft geen verzoek ontvangen.

4 Definitief oordeel van 2 november 2023 van het College van Bestuur van de Universiteit Utrecht

Definitief oordeel

van het College van Bestuur van de Universiteit Utrecht, als bedoeld in artikel 5 van de Klachtenregeling Wetenschappelijke Integriteit Universiteit Utrecht 2019, betreffende de klacht van [naam] (klager) d.d. 3 februari 2023 over een vermeende schending van de wetenschappelijke integriteit door [naam] (beklaagde).

Overwegingen

De Commissie Wetenschappelijke Integriteit (CWI) heeft op 23 augustus 2023 advies uitgebracht over de klacht. Op basis van dit advies heeft het College van Bestuur zijn aanvankelijk oordeel vastgesteld. Dit aanvankelijk oordeel - inclusief het advies van de CWI - is op 14 september 2023 per email aan klager en beklaagde bekendgemaakt. Daarbij zijn klager en beklaagde gewezen op de mogelijkheid om binnen zes weken na dagtekening van het aanvankelijke oordeel een verzoek in te dienen bij het Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit (LOWI) om advies daarover uit te brengen. Geen van beide partijen heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.

Gelet op het voorgaande bevestigt het College van Bestuur hierbij het aanvankelijk oordeel en stelt dit als zijn definitieve oordeel vast.

Definitief oordeel

Het College van Bestuur komt tot het volgende definitieve oordeel:

- de klacht over schending van de wetenschappelijke integriteit door beklaagde in is zijn geheel ONGEGROND.